

ACAMP GENERAL de 2015 (12 de decembre de 2015)

**RAPÒRT D'ACTIVITAT**  
**de l'annada 2014-2015**

L'annada 2014-2015 començèt coma en 2012 e en 2013 per un collòqui organizat a Cèus ambe los « *Miegjournals de Cèus* » e la « *Velhada d'Auvèrnha* ».

- Se tenguèt **lo dissabte 4 d'octòbre de 2014**, jos la presidéncia del nòstre capiscòl, **Joan-Francés Costes**. Lo tèma n'èra, a la fin de l'annada Mistral (centenari de sa mòrt) celebrada de pertot en França l'omenatge dels Parisencs al Mèstre de Maiano. « *Al entorn de Mistral* » se retrobèron a la tribuna 4 orators ambe de comunicacions força diversas tant lo prepaus es inagotable.
- **Glaudi Bressand**, capiscòl dels « *Miegjournals de Cèus* » evoquèt, d'aprèp la lectura de « Memori e raconte », l'enfància de Mistral qu'es puslèu mal coneguda e que foguèt vertadièrament la font de sa vocacion de restaurador de la lenga.
- Puèi, nòstre sòci, **Gui Mathieu**, nos parlèt de Mistral etnològ de tria en sus de son òbra poètica e lingüística, un trabalh que començèt tre son bachelierat en 1847 e que se perseguèt amb un collectage dels cants populars de França que non foguèt pas jamai publicat (ex. : la cançon de Magali, adaptada), la creacion de l'Armanac prouvençal e de la revista « L'aioli » e, subretot, lo « Tresòr del Felibritge », un vertadièr diccionari enciclopedic e pas solament lengüistic.
- Enfin, **Roger Vidal**, capiscòl de la « *Velhada d'Auvèrnha* » e Gui Taillade, archivista de la Ligue auvergnate, tractèron de la malaurosa annada 1914 que foguèt aquela de la mòrt de Mistral e tanben de la fin (urosament provisòri) de La Velhada.

- **Lo dissabte 15 de novembre de 2014** se debanèt **l'acamp general annadièr**, jos la presidéncia del nòstre capiscòl, Joan-Francés Costes. Lo rendut-compte d'aquesta AG, acompanyat dels rapòrts moral e financer (e tanben lo del conselh d'administracion que se tenguèt lo 13 de decembre seguent) foguèron comunicats als sòcis en pèças-juntas del Vira-Solelh n°45-Ivern de 2015, çò que nos dispensa d'i tornar dessús.

Digam solament que los sètis al Conselh de F. d'Abrigeon, J-F. Costes e D. Tourillon foguèron renovelats tornar. La composicion del Burèu demorèt sense modificacion. Avèm pas enregistrat cap de candidaturas novèlas per remplaçar eventualament de membres elegits desempuèi bèl temps i a. Sai qu'aquò's pecat, mas es atal.

L'acamp foguèt tanben l'ocasion de far lo punt sul siti « amilengoc » : pas cap de renovelament dins l'estructuracion. Los dos responsables, Gerard Ligozat e Francés d'Abrigeon (los sols, malgrat una demanda d'autras bonas voluntats) perseguèron de donar informacions sus l'activitat de l'associacion, de publicar una bibliografia mesa en fòrma e tanben tèxtes de qualques sòcis (tròp pauc malgrat una produccion puslèu abundosa).

Aprèp l'acamp general, en l'abséncia de son espós, Raimond Romieu, indispausat, **Francesa R.** evoquèt, *la vida e l'òbra de Georges Rouquier (1909-1989)* nascut a Lunel e, qu'aprèp una enfància miserosa, venguèt realisator de dos filmes que se pòdon sonar etnològics sus un masatge de l'Avairon : *Farrabica* (1946) e *Bicafarra* (1983). Lo primièr film nos foguèt donat a veire (o tornar veire per la majoritat dels sòcis presents). F. Romieu nos aprenguèt qu'existís un « Espaci G. Rouquier » a Goutens (Avairon), un musèu dubèrt cada an d'abril a setembre. Imèl : [associacion.georges.rouquier@orange.fr](mailto:associacion.georges.rouquier@orange.fr) adreça : [www.espacegeorgesrouquier.fr](http://www.espacegeorgesrouquier.fr)

- **Lo dissabte 13 de decembre de 2014**, la majorala **Peireta Berengier** nos venguèt veire, coma cada an, e evoquèt Joan-Enric Fabre, lo *Felibre di Tavan*, lo roergat (al mens ducas a sos quatorze ans) benlèu mai conegut dels Avaironés dins lo Mond. Un entomologista famós mas pas solament. Èra un sapient de tota mena e tanben un aquarelista. Parlèt e escriguèt la lenga d'òc.

Abans la charradissa de P. Berengier, lo secretari general, Francés d'Abrigeon presentèt qualques reflexions subre la refòrma territoriala adoptada fa pauc pel Parlament.

Aprèp la citacion de la mocion del Felibritge del 9 de junh que foguèt de las bonas, escriguèt que :

- de grandas regions es une bona causa, mas que lo decopatge de la lei es de criticar, que caldriá, per exemple restacar lo Gard provençal a la Provença, las Nautas-Pirenèus a l'Aquitània que son nom seriá cambiat en Gasconha ;
- las pichòtas zònas lengüísticas coma lo Rosselhon e lo País basc (ja fach) e mai la Corsega deurián venir de jos-regions a l'interior de las grandas, amb una autonomia solament culturala ;
- los noms deurián èstre istorics coma « *Gasconha-Euzkadi del Nòrd* » o « *Lengadòc-Catalonha del Nòrd* » ;
- las capitalas de las regions novèlas deurián èstre de ciutats mejanas (ex : Pau en Gasconha) e non la capitala economica ;
- los departaments deurián èstre suprimits, las metropòlis e las comunautats de comunas (un pauc expandidas) los podrián remplaçar.

Sens èstre francament contradichas, aquelas prepausicions foguèron pas vertadièrament sostengudas e lo secretari general renuncièt a demandar la redaccion d'un vòt de la SFP-ALO de presentar a las autoritats politics. E benlèu a prepausar de debats qu'interesson pas fòrça mond. Segur que sèm pas una fòrça (e, ailàs, de mens en mens) mas seriá pas una rason de mai de nos exprimar sense timiditat ? De tornar veire l'an que ven.

Devèm apondre que, dins los meses que seguiguèron, lo Felibritge nacional reconeguèt que nòstra votz foguèt pas gaire ausida, e decidiguèt a la Ròca-Broa d'escriure al President de la Republica. Atal meteís, l'ebdomadari « La Setmana » faguèt una autocritica sevèra.

Convidam nòstres sòcis a consultar lo siti de la SFP-ALO : [Amilengoc.free.fr](http://Amilengoc.free.fr)

Per acabar l'aprèp-dinnada (e demorar dins la Provença peiretenca), foguèron nòstres los tretze dessèrts !

- **Lo dissabte 11 de genièr de 2015, se tenguèt nòstra tradicionala vesprada literària (cap de musica aquel an !)** ambe nòstre sòci **Gui Matièu**, mèstre en Gai saber del Felibritge, e **André Coste**.

- **Gui Matièu** nos presentèt sos darrièrs libres : *De tot temps de pertot* : poèmas en occitan publicats ençò de l'IDECO (se pòt legir la critica un pauc sevèra de Sergi Viaule dins La Setmana) ; *S'an rimat*, poèmas novèls d'actualitat per l'annada 2014 ; *Marqués de Sade : contes de Provença e autrei pais d'oc, contes revirats en òc* ambe, per lei presentar, una biografia del marqués en francés, ençò de L'aucèu libre ;

- **André Coste**, ornitòlòg e entomologista – e ara escrivan - nos parlèt de la « vida dins Tarn del temps de Jaurès » e presentèt son libre bilingüe : « *Sous le ciel du Midi, Tome I-La belle époque* » (Société des écrivains 14, rue des Volontaires-75015-Paris-18,90 €) : una galariá de tablèus per tornar trobar las voses dels grands ( benlèu las voses de totjorn ! ) . De l'umor e de la poesia per descriure un quotidian que pòt aver qualques aspèctes fabulosos.

E, bona tradicion respectada, aprèp los tretze dessèrts de decembre, tastèrem amb un apètit bèl las còcas dels païses nòstres.

- **Lo dissabte 24 de genièr de 2015** foguèt organizada per nosautres, ambe l'Aperòc, l'IEO, Radio-País, lo Creò de la Talvera e lo club occitan de Noisy, e per la tresenca annada consecutiva a París, una « **Dictada occitana** ». Foguèt una pichòta capitada, tenent compte de la frequentacion que baissa de nòstres acamps.
- **Lo dissabte 7 de febrièr de 2015**, se tenguèt l'acamp general de « *Los Miegjournals de Cèus* », segonda amassada de l'annada dins la ciutat felibrenca.
- **Lo dissabte 14 de març de 2015**, nòstra sòcia, **Brigitte Saouma**, doctora en filosofia, nos assabentèt de *Nouveaux regards sur le catharisme*.

Cal dire qu'aqueste fenomèn foguèt siá doblidat, siá vist coma un maniquèisme absolutament fòra lo crestianisme (coma los Bogomiles dels Balcans), siá coma una prefiguracion de la refòrma protestanta (coma los Valdeses) en portant un agach suls tèmas de la predestinacion e de la gràcia, siá coma una religion completament novèla (Deodat Roché). De fach, lo catarisme èra un crestianisme que s'opausèt a l'institucion eclesiastica qu'aviá paur de tota refòrma...

- **Lo dissabte 4 d'abrial de 1914**, dins la ciutat felibrenca de Cèus, **Rémi Pech**, professor d'istòria contemporanèa a l'Universitat de Tolosa-Lo Miralh evoquèt lo grand òme assassinat cent ans i a que se pòt sonar *Jaurès l'occitan*.

Rémi Pech foguèt presentat per Glaudi Bressand, capiscòl dels « *Miegjournals de Cèus* », co-organizator, coma un occitan vertadièr, un occitanista afogat, un exemple de modèl de l'educacion republicana que, aprèp una enfància modèsta, venguèt professor d'universitat e apòstol de la lenga d'òc al prèp del conselh de region Miègjorn-Pirenèus

Jaurès, nos diguèt Rémi Pech, coneissiá plan la lenga d'òc, dins son enfància castresa, jos son apelacion pejorativa de patès, la legissiá, la parlava (en defòra de l'escòla...).

Gardèt lo gost de la lenga, emai non foguèsse pas felibre, e se n'evoquèt pas la question dins las rescontres de l'Internacionala socialista e se - lo podèm regretar- n'evoquèt pas la politica de quasi-persecucion de las lengas regionalas en França, çò que faguèron contra lors estats respectius los lidèrs socialistas de l'Austria-Ungaria e de l'empèri russa « carcer dels pòbles ». Ca que la, Jaurès, occitanista, voliá que l'occitan foguèsse ensenhat e escriguèt articles dins revistas professionalas de l'Educacion nacionala en favor del bilingüisme.

- **Lo dissabte 30 de mai de 2014**, èra la **festa parisenca de la Santa Estela**.

Nos tornèrem trobar - pauc numeroses ailàs !- al pè de l'estatua de Dòna Clamença, al jardin del Luxemborg, en l'onor dels Jòcs florals. Gui Mathieu legiguèt un poèma « *A Dòna Isaura* », reproduch dins « Lo Vira-solelh » n° 48, e J-F Costes quelques vèrs titolats « *Retrait* » (premiats als Jòcs florals de Tolosa de 2015).

Puèi, a l'Universitat Paris-I, nòstre sòci, Joan-Glaudi Alvy nos presentèt sa brocadura de 16 paginas (seguidas de mapas) titolada « *Lo dordonhenc* », *parlar del Carcin nòrd* », lo domeni d'aqueste parlar e sas caracteristicas lingüisticas que non semblan vertadierament pas tament diferentas d'aquelas de l'occitan lengadocian « estandard ». Un parlar del Nòrd, mas del Nòrd lengadocian, pas del Nòrd occitan !

Avèm una curiositat naturala de cap a totes aqueles estudis dialectals que parèisson en grand nombre ( « diccionari francès-nissart », « gramatica cevenòla », « diccionari-provençal-catalan »...) mas doblidem pas que la lenga nòstra es una dins sa diversitat e que la diversitat es la meteissa dins la lenga italiana o la lenga alemanda.

- **Del 5 al 7 de junh de 2015 èra la felibrejada annadièra de la vila de Cèus e del felibritge parisenc**

Era plaçada jol signe de Joan-Pèire Claris de Florian que la despolha mortala foguèt desplaçada al cementèri de la vila.

- **Lo dissabte 6 de junh**, la vida e l'òbra de l'escrivan foguèron evocadas dins una conferéncia, ambe las participacions de **Jean-Luc Gourdin**, membre de la Societat d'istòria locala « Les amis de Sceaux », **Jean-Noël Pascal**, professor de literatura francesa del sègle dètz-e-uèit a Tolosa-Joan Jaurès, e **Jacques Mouttet**, Capolièr del Felibritge.

- **Lo dimenge 7 de junh**, aprèp la messa tradicionala, la ceremonia dins lo jardin dels Felibres foguèt encara un omenatge a Florian ambe las intervencions de Glaudi Bressand e D. Bellon « *Les 2 billets* », comedia de Florian), e del nòstre capiscòl, J-F Costes, que citèt, entre autras causas, Maurice Faure : « *Florian, félibre avant le Félibrige* », en tot cas un autor pel qual a caminada l'idèia occitana. Podètz legir dins « *Lou Felibrige-La revisto* » n°289 de *juillet-août de 2015* » lo tèxt integral de la dicha de J-F. Costes e de l'intervencion del capolièr Mouttet a la fin del collòqui del dissabte.

## Atal s'acabèt l'annada felibrenca 2014-2015.

Ongan, avèm pas publicat de brocadura novèla. Ensajarem de tornar publicar l'an que ven d'autras charradissas de nòstres sòcis.

E nòstre siti « [amilengoc-free.fr](http://amilengoc-free.fr) » es totjorn viu. Podèm far las meteissas remarques (veire supra lo compte-rendut de l'acamp general de 2014). Malgrat una disponibilitat que se pòt melhorar, los responsables s'esperfòrçan d'espurgar lo siti de çò qu'a pus gaire d'interès e, al contrari, d'inserir d'articles d'actualitat, en un mòt, de lo manténer viu.

### **Qué se pòt dire per conclure ?**

Que nòstres lectors nos desencusen, anam citar cò qu'escriviam l'an passat, perqué i pas res de novèl :

*« Segur que devèm dire, ailàs, coma l'an passat, que sèm de mens en mens nombroses e sens illusion sus l'adesion de sòcis novèls. I a pas pus, coma dins las annadas seissentas, de joves venguts d'Occitània per trabalhar dins las Pòstas o en d'autres luòcs e, ambe la plaça presa per la Television e subretot Internet, la participacion a las activitats associativas es desenant flaca.*

*Alavètz, cal totjorn trabalhar ambe nòstras associacions sòrres de l'Isla-de-França, la « Velhada d'Auvernha » e los « Miegjournals de Cèus » : al mens un acamp comun per an, a Cèus. Lo luòc es benlèu pas tròp presat pels sòcis dels departaments del Nòrd (e benlèu de París tanben), mas sèm uroses de profiechar l'engatjament mantengut de la municipalitat de Cèus. Òsca a Joan-Lois Oheix que son activitat a nòstre costat manifèsta pas cap de flaquesa ! »*

### **Qué far ? (Prepausicions de discutir a l'acamp general e al Conselh d'administracion)**

1- Dins d'abòrd, **perseguir d'organizar una charradissa sabenta cada mes** que, manca qualques excepcions, son apreciadas ;

2 - **Tornar publicar de brocaduras ;**

3 - **S'exprimir sus la situacion catastrofica de l'occitanitat.** Aquela annada 2015 foguèt una de las pièger desempuèi bèl temps : una refòrma territoriala que nos doblidèt, una refòrma del collègi qu'ignòra las teunhas avançadas de la lei Peillon, e, per acabar, la fin de tot espèr de ratificacion de la Carta europenca.

Segur que la granda majoritat dels Occitans a de responsabilitats dins aquel fracàs. Contra : David Grosclaude que, ambe sa grèva de la fam, obtenguèt la creacion de l'OPLO (Ofici public de la lenga d'òc) e la longa e excellenta letra dubèrta del Capolièr Jacques Mouttet al president de la Republica (23 d'octòbre) que se pòt legir dins lo darrièr numerò de « *Lou Felibrige-La revisto* » (n° 291 de novembre-decembre, pp.21 a 23)

4 - **Per nòstre capiscòl**, participar als acamps del Consistòri.

**E, coma cantèt Gloria Gaynor, « *I will survive* » (la cançon dels Blaus en 1998)**

**Òc, subreviurem !**

Francés d'ABRIGEON  
Secretari general de la SFP-ALO  
Mèstre d'òbra del Felibritge